

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: D. Chistol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-1759/16

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Porcesu Tudor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea indemnizației de concediere, a plății de reținere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 24 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 03 iunie 2015, Porcescu Tudor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea indemnizației de concediere, a plății de reținere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, activînd o perioadă de 11 ani 09 luni și 09 zile în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova, ultimul loc de muncă fiind Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger”, unde a activat în calitate de polițist operativ, conducător auto al Serviciului de Gardă al Statului major.

Indică că, la data de 13 iunie 2014, prin ordinul nr. 32 ef, semnat de Comandantul, general-maior de poliție Ion Țurcan „cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu”, a fost reziliat contractul individual de muncă în privința plutonierului major de poliție - Porcescu Tudor Iustin, astfel, a fost încetată activitatea în baza art. 47 alin. (1) litera c) în baza Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, și anume încetarea serviciului în Poliție, cât și a contractului individual de muncă al polițistului la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Relevă că, în conformitate cu prevederile art. 65 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, consideră că are dreptul la remunerarea muncii și dreptul la indemnizații, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol prevede următoarele: în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție: a) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare; b) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare; c) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare; d) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare; e) de la 25 la 30 de ani - în mărime de 16 salarii lunare; f) de la 30 de ani și mai mult - în mărime de 18 salarii lunare.

Mai indică reclamantul că, în conformitate cu Certificatul pecuniar nr.20 din 23.06.2014, are de primit indemnizația unică de concediere în suma de 32 748,78 lei, care la moment nu a fost achitată, în perioada de 13.06.2014 pînă la 28.05.2015 acesta de nenumărate ori s-a adresat verbal și prin intermediul telefonului către conducerea Inspectoratului General al Poliției pentru a-i fi achitată indemnizația unică de concediere, însă i-a fost refuzat, invocîndu-se motivul lipsei surselor bănești.

Susține că, la data de 24 aprilie 2015, prin intermediul avocatului, reclamantul Porcescu Tudor a depus cererea prealabilă cu privire la achitarea imediată a indemnizației, iar la data de 18.05.2015 șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției, Gheorghe Cavcaliuc a dat un răspuns evaziv la cererea prealabilă înaintată de către reclamant și ca urmare indemnizația nu a fost achitată.

Menționează că, dacă se contestă cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, angajatorul este obligat, în orice caz, să-i plătească, în termenele prevăzute la alin. (1), suma necontestată.

Indică că, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (2) Codul Muncii: în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, 227 lit. j), 1228 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Solicită reclamantul, încasarea din contul pîrîtului și plata de reținere a indemnizației unice pentru perioada 13.06.2014 - 28.05.2015, care constituie 350 zile x 32,74 lei = 11 459 lei.

La 27 noiembrie 2015, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință la cererea de chemare în judecată, solicitînd respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 martie 2016:

-S-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Porcescu Tudor către Inspectoratul general al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind încasarea indemnizației de concediere, a plății de reținere și cheltuieli de judecată;

-S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în beneficiul lui Porcescu Tudor suma de 17 346,13 lei ce constituie suma neachitată din indemnizația unică de concediere, suma de 603,82 lei ce constituie suma de reținere a indemnizației unice pentru perioada 28.05.2015 - 15.06.2015 și cheltuieli de judecată în mărime de 1 500 lei, ceea ce constituie cheltuieli pentru serviciile de asistență juridică, iar în total suma de 19 449,95 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2016, s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de către reprezentantul apelantului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Mihail Rudenco, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în instanța de contencios administrativ intentată de Porcescu Tudor către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea indemnizației de concediere, a plății de reținere și cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 23 septembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în persoana reprezentantului Rudenco Mihail (în baza procurii nr. 34/2-866 din 04.04.2016, valabilă pînă la 31.12.2016, jurist superior al Serviciului juridic din cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a Inspectoratului General al Poliției al MAI) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de Porcescu Tudor către IGP ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

Menționează recurentul că, achitarea indemnizației la data de 03.06.2015, s-a produs din cauza insuficienței mijloacelor financiare, iar cheltuielile la articolul indemnizației la încetarea raporturilor de muncă sunt de ordin „neprevăzute” și nu pot fi incluse inițial la planificarea bugetului, depășind sumele alocate în acest sens, întrucît plecarea la pensie în condițiile prevederilor art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, este un drept de care intimatul putea beneficia la propria dorință imediat după întrunirea condițiilor legale stipulate supra sau putea activa în continuare și beneficia de acest drept în orice timp la propria alegere, fapt ignorat de către instanțe.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță